

Herra, avaa korvamme niin kuin avasit kuuron korvat, että kuulisimme todella sinun sanasi elämämme perustaksi. Herra, pyhitä meitä totuudessa, sinun sanasi on kokonaan totuus. Aamen.

Johanneksen evankeliumin luvussa 21 sen alussa kerrotaan tapauksesta, kun Jeesus kohtasi opetuslapset Tiberiaan järven rannalla. Tämä tapahtui pian Jeesuksen ylösnousemisen jälkeen.

Teksti kertoo kuinka seitsemän Jeesuksen opetuslasta olivat yhdessä menossa kalaan. Jeesus oli kutsunut heidät ihmisten kalastajiksi ei sunnuntaikalastajiksi eikä edes ammattikalastajiksi järvelle vaan ihmisten kalastajiksi sanomalla: ”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.” (Matt. 4:18.) mutta nyt opetuslapset kalastivat kuitenkin Tiberiaan järven kaloja. Miten tässä näin kävi?

Opetuslapset olivat saaneet nähdä runsain määrin Jeesuksen tekemiä ihmeitä, vesi oli muuttunut viiniksi, joka oli eittämätön merkki jumalallisesta luomiskyvystä, viisi leipää ja kaksi kalaa olivat ravinneet tuhansia ihmisiä, sairaita oli parantunut, Jeesus oli kävellyt veden pintaa pitkin. Lopuksi hän oli kuollut ja noussut kuolleista. Ja sitä paitsi Pietari Johannes ja Jaakob olivat saaneet olla ilmestysvuorella todistamassa Jeesuksen jumaluutta.

Oliko se kaikki ollut turhaa, kun he nyt olivat palaamassa samaan ammattiin, josta lähtivät: kalastamaan. Niin ja Matteus lienee kierrellyt tulliaseman liepeillä norkoilemassa josko sieltä löytyisi taas rahanvaihtotöitä. Olisikohan hänellä ollut päällimmäisenä mielessään evankeliumin kirjoittaminen.

Miten tässä tosiaan kävi näin? Jeesus kyllä tiesi, että näin tulisi käymään ja siksi hän oli tullut heitä tapaamaan. Muuan sadanpäämies oli tullut hänen luokseen ja rukoili: Herra, minun palvelijani makaa kotona halvattuna ja on kovissa tuskissa.” (Matt. 8:6) Kun Jeesus sitten sanoi, että hän tulee parantamaan palvelijan, vastasi sadanpäämies: ”Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulet minun kattoni alle, vaan sano ainoastaan sana, niin minun palvelijani paranee.” (Matt. 8:8)

Jeesus ylisti miehen uskon varmuutta. Kuitenkin avainsana tässä on se, kun sadanpäämies tunnusti, ettei hän ole sen arvoinen, että Jeesus, taivaan ja maan kuningas, tulee hänen kotiinsa. Toisin sanoen hän

tunnusti oman syntisyytensä Jeesuksen edessä. Ja heti oli Jeesus valmis auttamaan: minä tulen parantamaan palvelijasi.

Entäpä opetuslapset. Toki Pietari oli maininnut saatuaan edellisen kerran suuren kalansaaliin Jeesuksen neuvoa noudattamalla: ”Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen.” (Lk. 5:8) Pietari oli tuntenut syntisyytensä mutta hän ei ollut valmis ottamaan Jeesusta oman elämänsä herraksi vaan oli kehottanut Jeesusta poistumaan. Myöhemminkin varsinkin Pietarilla ilmeni itsensä korostamisen elkeitä. Hän moitti Jeesusta, kun tämä puhui kärsimisestään ja kuolemastaan. Hän luuli voivansa neuvoa Jeesusta ja Jumalaa, että näiden tulisi noudattaa Pietarin tahtoa. Siitä oli kaukana Jeesuksen rukouksen malli: tapahtukoon, Isä, sinun tahtosi. Lisäksi, kun Jeesus puhui, kuinka ihmiset hänet tulisivat vangitsemaan ja hän saisi kärsiä ja kuolla, niin Pietari vakuutti, että hän oli valmis menemään vankeuteen ja jopa kuolemaan Jeesuksen kanssa. Tai että jos kaikki muut jättäisivät Jeesuksen, niin hän ei ainakaan. Vielä silloin, kun Jeesusta otettiin kiinni, Pietari puolusti häntä miekalla, jolla löi Malkuksen, papin palvelijan korvan irti.

Kaikissa näissä Pietari oli oman voimansa tunnossa. Hän luuli voivansa saada aikaan jotakin ihan itse. Häneltä puuttui sadanpäämiehen nöyryys: en ole sen arvoinen, että Jeesus tulee asuntooni.

Niinikään opetuslapset eivät olleet oppineet Jeesuksen seurassa mitään Jeesuksen rististä. Heille ei ollut auennut mitään siitä, kuinka risti on ollut mukana Jumalan suunnitelmissa kaiken aikaa. Se esiintyy jo Raamatun ensimmäisessä sanassa Bereshit. Siinä risti on liiton merkinä Jumalan ja ihmisten välillä.

Ensimmäisenä pääsiäisenä Israelin kansan täytyi merkitä verellä kotinsa pihtipielet ja kamana. Siitä tulee kaunis symboli, jonka myös useimmat papit tekevät siunatessaan: Kun veren merkkejä siveltiin, kuvio oli seuraava: verinen sivelin ylös kamanaan, sitten vasempaan ovipieleen ja sitten oikeaan. Siitä tulee ristin muotoinen kuvio. Kun ihmiset kävivät läpi tuon ristin muodostelman, heitä ei surmanenkeli vahingoittanut mikäli he pysyivät sisällä. Samoin on tänä päivänä, jos uskova pysyy sisällä Jumalan armon osallisuudessa, Jeesuksen ristin turvissa, häntä ei surmanenkeli vahingoita.

Kun sitten Israelin kansa matkasi erämaassa kohti luvattua maata, he ääriestvivät vltäältä katsoen ristin muotoon niin kuin Exoduksessa.

toisessa mooseksen kirjassa sitä kuvataan. Ja viimein kun Jeesus naulattiin ristille, oli se lopullinen ilmaus siitä, että risti on todellakin liiton merkki Jumalan ja ihmisten välillä.

Kun nyt opetuslapset koko yön kalastettuaan, kovan uurastuksen jälkeen asettuivat rannalle, he huomasivat siinä hiilloksen ja sille pantuna kalan ja leipääkin. Oliko Jeesus tullut paistamaan nälkäisille miehille kalaa? Tavallaan oli kyllä, sillä he tarvitsivat hiillostetun kalan vertauskuvaksi yhtä paljon kuin ateriaksi.

Sen lisäksi hän hiilloksella viittasi erityisesti Pietarille siitä, mitä oli tapahtunut hiilloksella ylipapin pihassa. Siellä Pietari oli kohdannut maailman, jossa hänen uskonsa perustusta kysyttiin eikä hän ollut uskaltanut sitä paljastaa vaan oli kiroten vannonut, ettei tunne Jeesusta. Pietari ja muut opetuslapset eivät vielä olleet oppineet Jeesuksen koulussa sitä, että todelliset Jumalaan uskovat eivät kulje täällä maailmassa muun kansan joukossa niin kuin kuolleet kalat myötävirtaan. Ja koska omaan voimaan luottaminen oli ollut Pietarilla niin suurta, Jeesuksen hengen voima ei ollut voinut täyttää häntä. Aivan samoin se on vielä nykyäänkin monen ihmisen kohdalla: he ovat niin täynnä itseään, ettei sinne muuta mahdukaan ei edes Jumalan armo. Siitä syystä monen uskonelämä on pinnallista, se ei pääse uudistamaan niin kuin Paavali on kirjoittanut: ”teidän tulee uudistua mieleltänne ja hengeltänne ja pukea ylleen uusi ihminen, joka on luotu sellaiseksi kuin Jumala tahtoo, elämään oikeuden ja totuuden mukaista, pyhää elämää.” (Ef. 4:22,23,24)

Jeesus oli osoittanut, että aina tulee seistä Jumalan sanan perustalla, olipa ympärillä millainen myrsky tahansa. Niin oli myös Israelin kansan kanssa Punaisen meren rannalla. Jumala pani itätuulen puhaltamaan veteen kulkuväylän. Se oli kansalle vastatuuli, koska he kulkivat itää kohti. Jumala olisi toki voinut toimittaa länsituulenkin mutta antoi kuitenkin itätuulen puhaltaa.

Näin se on ollut lähes kaikkina aikoina, kristittyjä, Jumalaan uskovia on vainottu:, jotka ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta; heitä on kivetetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä. Nämä kaikki ovat kulkeneet vastatuuleen ihmisten joukossa ja silti he ovat jaksaneet, he ovat epäilemättä väsyneet ja olleet jopa

neuvottomiakin mutta eivät ole keskeyttäneet matkaansa, sillä he ovat tahtoneet päästä perille. Ja mistä he ovat voimansa saaneet?

Sitä juuri Jeesus opettaa Johanneksen evankeliumin luvun 21 alkuosassa. Koska opetuslapset eivät omin neuvoin saaneet sintin sinttiäkään ja kun he sitten saivat Jeesuksen neuvon mukaan ennätysuuren kalansaaliin, juuri se osoittaa, mistä voima uskomiseen tulee. Se muistuttaa Jeesuksen sanoista: ilman minua te ette mitään voi.

Valitettavan usein ihmismieli on tekemässä itse itselleen sopivaa jumalankuvaa, jota palvelisi. Pietarikin nuhteli Jeesusta, ettei tämän pitäisi kärsiä ja kuolla. Mutta se oli saatanan puhetta ja se muodosti Pietarille hänen mielensä mukaisen jumalankuvan, jolle Pietari antoi sijaa itsessään ja kuvitteli, että Jumala olisi samaa mieltä ja taipuisi hänen tahtoonsa. Monet ihmiset tänä päivänä ovat uskossaan taipuvaisia samaan: he kohottavat käsiään ja vakuuttavat olevansa voiman voitelemia vaikka olisivat sielullisessa kiihotustilassa ja sen vaikutuksesta hyppivät kuin aropuput areenoilla, lavoilla ja turuilla ja toreilla. On syytä tarkoin kuulla, mitä Jesaja sanoo: ”ne jotka Herraa odottavat saavat uuden voiman...” Se on totta mutta monesti kuitenkin käy niin, että ne jotka voimaa odottavat saavat uuden herran ja sen herran johtamina joutuvat harhaan. Ei Herra tule sellaiseen sydämeen, joka ei ole nöyryntynyt parannukseen kaikista synneistään ja joka ei tule ensin Jeesuksen sovintoveren alle puhdistumaan.

Jeesus opetti seuraajilleen nöyrää kristillisyyttä. Kun hän itse oli ollut tuomittavana ja riippumassa ristillä, olivat opetuslapset olleet kuin tulisilla hiilillä kuten Pietari siellä ylipapin pihalla. Tuollaisessa kiirastulessa opetuslapsista oli karisemassa liika itseriittoisuus, omiin voimiin luottaminen. Myöhemmin Pietari osasikin kirjoittaa nöyryydestä tällä tavalla: ”pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan mutta nöyrille hän antaa armon.” (1. Piet. 5:5)

Oman voiman ja osaamisen taito johtivat saaliittomaan kalastukseen, väärinarvioon siitä, mikä heidän roolinsa olisi nyt, kun he kaikki olivat surkeasti juosseet pakosalle. Kalastamaan lähtiessään he eivät olleet vielä huomanneet, että kaikki heidän kokemansa ahdistus olikin Jumalan heille pitämää koulua, jossa kysyttiin muiltakin kuin Pietarilta, rakastavatko he Jeesusta. Ja kuin häntä koipien välissä heidän täytyi Pietarin tavoin murtua ja

tunnustaa, että Jeesus on heille rakas siitä huolimatta, että he eivät olleet jaksaneet seurata vaikka kuolemaan hänen puolestaan, ei edes ristille saakka.

Nyt he sen sijaan saivat olla tiellä, jossa he todella antoivat elämänsä kokonaan Jeesuksen käyttöön. Oppimestarina siinä oli heillä edessään Jeesus, joka osoitti nuotiolla hiillostettua kalaa. Sellainen itsessään ei enää potki ja sätki niin kuin vasta kuiville vedetty kala. Kuollut kala ei elä enää itselleen. Se on kokonaan jotakuta toista varten. Tällaista on olla Jeesuksen opetuslapsena, olla palvelemassa niin kuin Jeesuskin kun hän pesi opetuslastensa jalkoja. Suuri mestari nöyrtyi pesemään opetuslasten jalkoja. Sellaisiksi Jeesus tahtoo opettaa häntä seuraavat johtajat. Siksi Jeesus kehotti tuomaan myös juuri saatuja kaloja, että heistäkin tulisi ihmisten kalastajia suureen taivasten valtakunnan nuottaan. Kaikki Jeesuksen koulua käyvät saavat kulkea tämän itsensä kieltäytymisen ja lihan kuolettamisen tien. Kun se on sillä asteella kuin hiilloksella kuollut kala niin silloin sellaiset ihmiset ovat valmiit täytettäväksi uudella Jumalan voimalla ja he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy. (Jes. 40:31)

Tekstissä sanotaan, että tämä oli jo kolmas kerta, kun Jeesus ilmestyi heille ylösnousemisensa jälkeen. Eivätkö he vähemmällä uskoneet Jeesuksen nousseen ylös. Olipa niin tai näin, ei meillä nykyisillä kristityilläkään mene aina ensimmäisellä kerralla jakeluun. Niinpä nyt kun sinä hyvä ystävä, kristitty sisar tai veli koet ahdistusta, maailman pilkkaa, ja koet että on enemmän taikka vähemmän esteitä siitä syystä, että olet kristitty ja on epätietoisuutta, minne kaikki on menossa, niin saat olla vakuuttunut siitä, että jos sinulla on Jeesus sydämässäsi eikä vain pinnallisesti huulillasi tai tavoissasi vaan että Jeesus on todella sydämässäsi, on hän mukana ja silloin sinulle käy lopulta hyvin.

Israelin kansa pelastui synnin pesästä Egyptistä ja sen sotalaumasta kulkemalla vastatuuleen. Samoin mekin joudumme tänä päivänä kulkemaan maailman vastatuulta kohti. Tuuli kovenee kaiken aikaa, tämä nyt koettu viima saattaa olla vasta alkua. Mutta hyvät ystävät, emme pysähdy sen tähden, että olisimme väsyneet, pysähdymme vasta kun olemme perillä.

Kiitos Jumalan joka meitä aina kuljettaa voittosaatossa. Hän on pannut pelastuksen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen. Hänen sovitustyönsä vuoksi saat sinäkin kuulija uskoa kaikki syntisi anteeksi Jeesuksen Golgatalla vuodattaman uhriveren ansiosta. Se on voimaviiniä, josta Jesajan kirjansa luvussa 25 mainitaan: ”Ja Herra Sebaot laittaa kaikille kansoille tällä vuorella pidot rasvasta, pidot voimaviinistä, ydinrasvasta, puhtaasta voimaviinistä” (Jes 25:6) Ydinrasva tarkoittaa samaa kuin pyyhkiä pois rikkomukset ja

voimaviini on suojelemista ja varjelemista. Siis evankeliumi on Jumalan voima itse kullekin uskovalle autuudeksi.

Kiitämme ja rukoilemme: Kiitos Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä joka olet valmistanut meille ja koko maailmalle pelastuksen Pojassasi, ja joka kärsimisellään ja kuolemallaan sovitti rikoksemme. Ole meille armollinen, että pysymme nykyisessä maailmanajassa sanansaattajinasi, jotka edelleen kertovat sinun iankaikkista, hukkumatonta, pelastavaa sanaasi. Kirkasta se vielä mahdollisimman monelle elämäksi ja autuudeksi ja ole meidän kanssamme joka päivä maailman loppuun asti. Jeesuksen nimessä aamen.